

29, 30 e 31 de outubro

LE FILS DE LZAUTRE

(O FILLO DO OUTRO)

Directora: Lorraine Levy

Intérpretes: Emmanuelle Devos, Pascal Elbe
Francia, 2012 - 101 min - (V. O.S en castelán)
NON RECOMENDADA MENORES DE 7 ANOS
Formato: DVD

* FESTIVAL DE TOKYO 2012: MELLOR PELÍCULA E MELLOR DIRECTOR

A historia de dous nenos intercambiados ao nacer é dunha trampa difícil de sortear, sobre todo para guionistas e realizadores de telefilmes de sobremesa pero, se a ese punto de partida lle sumamos unhas pingas de conflito palestino-israelí, entón esa trampa convértese nun campo de minas. Campo de minas que a directora francesa Lorraine Lévy consegue atravesar dunha soa peza en **Les fils de Lzautre**, película sen sorpresas, pero tamén sen excesos, en que non importa tanto o desenlace como o proceso que conduce ao protagonista ata aí.

A Lévy saíulle unha película acolledora e tenra, que non branda, cuxo discurso, repleto de boas intencións e espírito conciliador en forma de parábola sociopolítica, está en consonancia coa súa aposta cinematográfica, elegante e agradable nas formas, pero, sobre todo, convincente e resolutiva na súa aposta interpretativa, claramente, o principal resorte sobre o que se sostén a cinta, que funciona mellor cando evoca e escarva no conflito emocional dos seus protagonistas que cando intenta extrapolarlo a un ámbito máis xeral.

DAVID BROCC (Fotogramas ***)

HORARIOS: xoves, 20:15; venres, 20:15 e 22:45 h;
sábado, 17:15 h e 20:15 h.
ENTRADAS: 3.00 €
(Carnet xóven, +65 anos ou desempregados, 2.00 €)
ABONO 5 PELÍCULAS: 12.00€
SESIÓNS DO ESPECTADOR: venres 22.45 h e
sábados 17.15 h.
PRECIO ÚNICO: 1'50 €
VENDA EN TAQUILLA : media hora antes de cada
función.
VENDA ANTICIPADA: no ambigú, de luns a venres
(de 10:30 a 13:30 e de 16:30 a 19:30 h.)

SALA MARILYN MONROE

ENCRUCILLADAS

1, 2 e 3 de outubro

PRIDE (ORGULLO)

Director: Matthew Wachs

Intérpretes: Dominic West, Imelda Staunton
Reino Unido, 2014 - 120 min
(V. O.S en castelán)

NON RECOMENDADA MENORES DE 7 ANOS
Formato: 35 mm

* PREMIOS BAFTA 2014: MELLOR DEBUT DUN ESCRITOR, DIRECTOR
OU PRODUCTOR BRITÁNICO

Nun día a día atafegado por continxentes sombras pseudosadomaso ou heroes en mallas escapistas, **Pride** antóllase como un filme necesario. Pola súa reivindicación da memoria e por recuperar certa carga política pero, sobre todo, por nos lembrar que o cinema, ademais de arma de distracción masiva, pode ser instrumento de mobilización e educación. **Pride** exemplariza a imperiosa necesidade de tomar partido, de decidirse polo branco ou o negro e así distanciarse dun mundo gris que non cambiou tanto desde que gais, lesbianas e mineiros se enfrontan a Margaret Thatcher en 1984.

De ritmo musical, guión preciso como un reloxo que sobrevive ao sempre perigoso achegamento aos clichés do xénero, e elenco coral en excelente forma, **Pride** enmárcase na efectiva liñaxe da *feel-good movie* británica: cinema de sorrisos e bágoas, con transfondo social e mensaxe do estilo de **Brassed Off** ou **Billy Elliot**, filmes que aplican unha man de pintura *made in Hollywood* á escachada realidade cotiá. Coma elas, **Pride** non esconde que busca o aplauso do público. E conségueo.

ROBERT SALVANS (Fotogramas ****)

FORUM METROPOLITANO

Ayuntamiento de A Coruña
Concello da Coruña

8, 9 e 10 de outubro

LE GRAND CAHIER

(O GRAN CADERNO)

Director: Janos Szasz

Intérpretes: Laszlo Gyemant, Andras Gyemant
Alemania, 2014 - 112 min - (V. O.S en castelán)
NON RECOMENDADA MENORES DE 16 ANOS
Formato: 35 mm

* FESTIVAL DE KARLOVY VARY 2013: MELLOR PELÍCULA

* FESTIVAL DE SEVILLA 2013: SECCIÓN OFICIAL A CONCURSO

Toda persoa alfabetizada debería ler **Le grand Cahier** alfabetizada e co vigor de espírito suficiente como para dixerir semellante grolo. Calquera que descoñeza o hipnótico e abrasivo texto de Esgota Kristof debería ver esta sólida, ben encamiñada adaptación que, aínda sen chegar ao nivel do orixinal, dálle as costas a ese cinema que axita conciencias sen traumatizar e a esa literatura dura perfecta para ler mentres os violíns de Schindler che encharcan os auriculares de emoción. Fria e remisa ao xogo do efectismo trágico, a película foxe da empatía como da peste, polo cal é raro que gañe adhesións maioritarias.

ANTONIO TRASHORRAS (Fotogramas *)**

15, 16 e 17 de outubro

ENTRE LES MURS

(A CLASE)

Director: Laurent Cantet

Intérpretes: Francois Begaudeau

Francia, 2008 - 131 min

(V. O.S en castelán)

APTA PARA TODOS OS PÚBLICOS

Formato: 35 mm

* FESTIVAL DE CANNES 2008: PALMA DE ORO, MELLOR PELÍCULA

Xa ía sendo hora de que unha película sobre o universo escolar fose moito máis que unha película didáctica. Non podiamos esperar menos de Laurent Cantet, que nos seus espléndidos **Ressources humaines** demostrou que podía examinar a dinámica de grupo para diseccionar á súa vez os mecanismos de poder que pon en funcionamento e os seus efectos sobre o tecido social. É nese sentido que a aula onde se desenvolve **Entre les murs** é, tamén, moito máis que unha aula: é a Francia que nos espera, con toda a súa multiculturalidade, que se adapta a duras penas a un sistema que lle resulta alleo, e con ese profesor que quere ser amigo do seu alumnado e que, finalmente, acaba por ser devorado pola institución.

Cantet desexa que entendamos a complexidade do que ocorre entre esas catro paredes cheas de pupitres, e sabe que só pode transmitírnola convertendo a clase nun taller de interpretación. É entón cando a película se transforma no documental da súa propia rodaxe, e é entón cando explica, sen ánimo pedagóxico, a verdade que nace do proceso colectivo de facer cinema.

SERGI SÁNCHEZ (Fotogramas **)**

22, 23 e 24 de outubro

COMME LES AUTRES

(COMO OS DEMAIS)

Director: Vicent Garenq

Intérpretes: Lambert Wilson, Marc Duret

Francia, 2008 - 94 min - (V. O.S en castelán)

NON RECOMENDADA MENORES DE 7 ANOS

Formato: 35 mm

Pode un homosexual querer con tanta forza ser pai como para: a) poñer en perigo unha sólida relación de moitos anos coa súa parella; b) enfrontarse á incompreensión da súa familia e da súa mellor amiga; e c) provocar un auténtico cataclismo nunha inmigrante ilegal arxentina que se presta a ser a nai de alugamento do asunto? A todas estas preguntas, e a algunhas máis, pretende responder Vincent Garenq, no seu primeiro filme comercial, tras unha longa carreira en televisión.

E faino cun filme cuxo guión é máis sólido que a súa realización: o mellor que se pode dicir del, e non é pouco, é que se sitúa mirando á fronte certas novas realidades sociais que poñen patas para arriba todo o que aprenderamos sobre a familia, a paternidade e as responsabilidades. E a pesar de que loce un tanto deslucida, non cabe dúbida que se deixa ver de bo grado: os conflitos que suscita, en última instancia, son máis fortes e interesantes que as debilidades que demostra.

MIRITO TORREIRO (Fotogramas *)**